

jeg forstaar ikke rigtig deres Uvillie mod den. De har jo ikke nogen reel Begrundelse, nogen saglig Begrundelse derfor, thi Forholdet er det, at de Herrer har været med til at vedtage Ekspropriationsbestemmelser i adskillige Tilfælde. Jeg husker, at vi i Fjor fik en lille Kasernelov gennemført; der var kædet en Ekspropriationsbestemmelse til den, og Venstre sagde, de maatte have den, for hvis ikke de fik den, vilde de private Jordejere benytte Lejligheden til at skrue Priserne op. I 1919 havde vi det saakaldte fjerde Jordlovsforslag til Behandling, og til dette var der kædet en Ekspropriationsbestemmelse. De Herrer Venstremænd gik imod denne Bestemmelse, naar det gjaldt om at skaffe Jord eller Tillægsjord til Husmandsbrug, men de sluttede sig til Kravet om Adgang til Ekspropriation af Jord til Havelodder og Byggegrunde. De vil altsaa nok være med til at skaffe nogenlunde billig Jord til Byarbejderen, der skal have sig en Havelod eller Byggegrund, men naar det gælder om at skaffe nogenlunde billig Jord til Husmændene, der skal arbejde ude paa Jorden, siger de: Nej Tak, den Ekspropriationsbestemmelse kan maaske komme til at gaa ud over os (Munterhed). Ja, det er meget muntert, og jeg glæder mig over den Stilling, de Herrer har indtaget dér, de skal nok blive mindet om det, naar de kommer ud til Vælgerne.

☞ Maa jeg dernæst gaa over til at sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, og jeg vil samtidig svare det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard, der her fra Talerstolen nu Gang paa Gang har fremdraget, at min Stilling i Jordlovsudvalget og min Stilling her i Salen var saa vidt forskellige, idet jeg havde bundet mig ved en Drøftelse, som vi havde i Jordlovsudvalget den 14. November, og den højtærede Landbrugsminister kom ogsaa i sit Svar i Gaar ind paa, at jeg var optraadt meget illoyalt overfor en af Ministeriets Embedsmænd. Maa jeg sige angaaende denne Sag, at jeg i Ugen før den 14. November af Kolleger i Jordlovsudvalget blev gjort opmærksom paa, at vi skulde have et Møde denne Dag. Jeg sagde da: Jeg har ingen Tilsigelse faaet, men jeg venter saa, at den maa komme. Det er nemlig Regelen, at naar Rigsdagen er samlet, bliver mine Breve fra Jordlovsudvalget lagt paa min Plads nede paa mit Bord. Der kom imidlertid ingen Tilsigelse i denne Uge, men da jeg kom hjem, og da jeg, som jeg har været det hele Vinteren, havde været ude til Møde Lørdag og Søndag og kom hjem om Mandagen, laa Tilsigelsen til Mødet derhjemme

sammen med to Lovudkast fra den højtærede Minister — jeg formoder, at de er fremgaaet af et Samarbejde mellem den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen. Jeg havde som Følge deraf ikke Lejlighed til at tage Stilling dertil. Det er selvfølgelig en ren Tilfældighed, at Brevet kom til at ligge 5 Dage ovre i mit Hjem i Stedet for at blive lagt paa min Plads her i Rigsdagen, og det er noget, man ikke kan bebrejde nogen, og det gør jeg heller ikke; men det er ganske vist en kedelig Tilfældighed, for den bevirkede, at jeg ikke var i Stand til at forhandle med mine Partifæller om denne Sag. Da jeg imidlertid havde lidt Mistanke om, at den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen ligesom var ved at bage en lille Rævekage, saa tænkte jeg: Du skal dog passe paa, at du ikke faar Poterne i Klemme dér. Og den Gang vi drøftede dette Forslag i Jordlovsudvalget, sad jeg og hørte lidt derpaa, og saa bad jeg om Ordet og sagde: Jeg er villig til at drøfte de to Lovudkast i deres Helhed og i Enkelt-heder, men jeg vil ikke binde mig til noget af dem, og ej heller kan jeg binde mit Parti, da jeg ikke har haft nogen Forhandling med det. Formanden for de samvirkende jyske Husmandsforeninger, Chr. Johansen, Bredstrup, sad ved min Side og gav mig Tilslutning, og den ærede Formand for Jordlovsudvalget sagde: Nej, selvfølgelig. Ud fra dette behandlede jeg saa disse Spørgsmaal derovre. I Gaar, den 6. December, 3 Uger efter Mødet, faar jeg Referatet fra Jordlovsudvalget, og jeg maa sige, at jeg sjældent har set et Referat, der er blevet tilberedt saa hensynsfuldt som dette. De Udtalelser, som jeg her har fremholdt, har Formanden for de samvirkende jyske Husmandsforeninger anerkendt. Den Gang Sigtelsen var kommet fra det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, ringede jeg til Bredstrup og fik Forbindelse med Chr. Johansen. Han kom her til Byen om Aftenen og anerkendte fuldtud min Fremstilling, og han tilføjer: Jeg kunde ikke tænke — det var hans personlige Mening —, at vi skulde bindes paa noget Punkt; jeg betragtede det som en rent midlertidig Drøftelse. Og saa modtager vi her i Gaar, 3 Uger efter, dette Referat. Det kommer saa tilpas, for det er paa et saa sent Tidspunkt, at jeg ikke inden denne Debat kan gøre Ophævelser over det. I dette Referat bliver det, som jeg har refereret som det, jeg er fremkommet med i Udvalget, refereret paa følgende Maade: Olufson maatte holde paa, at Medlemmerne med Hensyn til deres principielle